

VÄLKOMMEN TILL LUNDEHUNDEN NR 2 - 2022

Svenska Lundehundsällskapet, kontaktlista, mm

Styrelsen 2022

Detta är den nya styrelsen som blev vald vid årsmötet 2022.

Från vänster:

Ursula Nyman, Tove Schrödl, Peter Wittzell, Ann-Christine "Mimmi" Eriksson,

Carina Jansson, Barbro Röken, Ingegerd Jansson, Susanne Gunnarsson, Elin Malmqvist

Hemsida www.lundehund.se

Ordförande

Carina Jansson

Fagottgatan 45

656 31 Karlstad

Mobil: 070-873 39 36

Epost: ordforande@lundehund.se

Vice ordförande

Tove Schrödl

Nöbbelöv 841

226 60 Lund

Mobil: 070-637 47 44

Epost: tove@lundehund.se

Sekreterare

Elin Malmqvist

Heliosgatan 18 A

120 78 Stockholm

Mobil: 070-457 89 35

Epost: sekreterare@lundehund.se

Kassör

Susanne Gunnarsson

Gottåsa Norregård 1

342 55 Grimslöv

Mobil: 070-822 32 53

Epost: kassor@lundehund.se

Ledamot

Ann-Christine "Mimmi" Eriksson

Ovanåker 109

824740 Delsbo

Mobil: 073-055 69 17

Epost: mimmi@lundehund.se

Suppleant

Peter Wittzell

Tegelängsvägen 46

152 40 Södertälje

Mobil: 070-264 75 57

Epost: peter@lundehund.se

Suppleant

Barbro Röken

S:t Persgatan 9C

602 33 Norrköping

Mobil: 070-399 14 52

Epost: barbro@lundehund.se

Suppleant

Ursula Nyman

Tygelsjö 301 Västbo

247 91 Södra Sandby

Mobil: 072-309 70 27

Epost: ursula@lundehund.se

Avelskommittén

Epost: avelskommitten@lundehund.se

Övriga funktionärer

Valberedning-sammankallande

Olle Mårtensson

Gottåsa Norregård 1

342 55 Grimslöv

Mobil: 070-593 89 02

Epost: valberedning@lundehund.se

Valberedning

Claes Eklund

Solvägen 12

554 66 Jönköping

Mobil: 070-412 28 23

Epost: valberedning@lundehund.se

Valberedning

Maria Ringdahl

Böle 142

395 95 Rockneby
Mobil: 076-145 22 33
Epost: valberedning@lundehund.se

Revisor

Ingegerd Jansson

Mobil: 070-939 21 64
Brattenskogen 24
430 24 Styrso
Epost: revisor@lundehund.se

Revisor

Mats Ågren

Sanda Stora Vabros 941
623 79 Klintehamn
Mobil: 070-248 13 09
Epost: revisor@lundehund.se

Revisorsuppleant

Sofie Weibull

Mobil 070-680 62 02
Epost: revisor@lundehund.se

Revisorsuppleant

Lena Cederblad

Mobil: 070-799 95 88
Epost: revisor@lundehund.se

Webmaster & SLS Workspace

Ingegerd Jansson

Mobil: 070-939 21 64
Epost: webmaster@lundehund.se

Kontaktperson/registrator för NLKs databas över lundehundar

Cecilia Obitz

Tel: 076-808 59 63
Epost: cecilia.obitz@lundehund.se

Medlemsavgift för 2022

Svensk medlem 300kr, Utländsk medlem 375kr, Familjemedlem 150kr

Valpköparmedlemskap – 150 SEK (Sverige) eller 300 SEK (utanför Sverige)

För uppfödare som skänker ett års medlemskap till sina valpköpare, fodervärd m. m.

Se nedan för kontonummer Bankgiro/Bankbetalning

Tidningen Lundehunden

Redaktionen: redaktion@lundehund.se

Ann-Christine, Eriksson, ansvarig utgivare

Olle Mårtensson

Claes Eklund

Jörgen Midander

Jonna Stigborg

Manusstopp nr 1. 15 feb, nr 2. 15 maj, nr 3. 15 aug, nr 4. 15 nov.

Manusstopp för nästa nummer 15 augusti. 2022

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera i insänt material. Vi vill ha bilder i obeskuret skick och med hög upplösning. Ange fotografens namn liksom dennes tillstånd till publicering. Ange namn på hund/ar och ev. personer.

Dataskyddsförordningen – GDPR

Din personliga integritet och vår hantering av dina personuppgifter är viktig för oss. Den 25 maj 2018 började GDPR (General Data Protection Regulation) att gälla i Sverige och resten av EU. Alla verksamheter som hanterar personuppgifter måste följa dataskyddsförordningen (GDPR). Det innebär bland annat att vår förening behöver följa de grundläggande principerna i lagen, se till att behandlingen av uppgifter har en rättslig grund och att informera de registrerade om hur föreningen hanterar deras personuppgifter.

Vi behandlar dina personuppgifter bland annat för att du ska få dina medlemsförmåner som tex tidningen Lundehunden samt allmän information om kommande aktiviteter

Annon priser för den digitala tidningen:

Gratis för medlemmar i SLS.

500 kr för icke medlemmar i SLS.

Annonser ska betalas i förväg till SLS:

Bankgiro 5207-1594

IBAN SE03 8000 0832 7969 3378 0956

Bic SWEDSESS

Swish 123 156 1703

Kom ihåg att ange ditt namn och vad betalningen avser så underlättar det för kassören.

På årsmötet i början av april beslöts att rekommendera den nya styrelsen att inhämta medlemmarnas åsikter om digital- eller papperstidning. För detta syfte kommer en enkät att skickas ut till alla medlemmar via mejl inom kort.

Nummer 1 / 2022 var det första digitala numret av Lundehunden. Du läser just nu det andra numret och vi hoppas att du känner dig bekväm med det. Vi i redaktionskommittén arbetar helt ideellt och lägger ner många timmar på att få till ett intressant innehåll i tidningen. En del medlemmar vill fortfarande ha en papperstidning, kanske av gammal vana, medan andra ser stora fördelar med en digital tidning. Miljömässigt och ekonomiskt är en digital tidning överlägsen en papperstidning. Det finns även andra fördelar med en digital tidning jämfört med en papperstidning. Du kan till exempel ha med dig den digitala tidningen i stort sett överallt, till exempel i telefonen, datorn eller på läsplattan. Den går snabbt att distribuera och det kostar inget att skicka ut tidningen digitalt. Den digitala varianten är lätt att arbeta i och den går också lätt att översätta till många andra språk vilket är en fördel för våra medlemmar utomlands.

Vi kommer sannolikt också att redan till nästa nummer att använda en annan s.k. digital plattform som gör tidningen mer lättläst och överskådlig i stil med Expressens och Aftonbladets e-tidningar. Vi kommer också att göra en PDF- version som är blädderbar, kan sparas i tidningsbiblioteket förutom att lätt kunna skrivas ut

Många hundklubbar i Sverige och utomlands har helt gått över till digital medlemstidning och utvecklingen går med rasande fart.

Med era svar på enkäten som underlag så kommer styrelsen och redaktionskommittén att ta ställning till hur tidningen ska publiceras fortsättningsvis. Om det även ska göras en papperstidning så kommer den inte att vara lika omfattande som den digitala eftersom en papperstidning av kostnadsskäl är begränsad i sidantal.

Ditt svar på enkäten är viktigt!

Med vänlig hälsning från styrelsen och redaktionskommittén för SLS.

Utställning i Sverige och Norge.

Välkomna till:

Svenska Lundehundsällskapetets utställning

31 juli i Morokulien.

Morokulien ligger mitt på den svensk-norska gränsen mellan orterna Eda glasbruk i Värmland och Magnor i Inlandet Fylke i Norge. Morokulien är lite speciellt på många sätt (läs gärna mer i Wikipedia, <https://sv.wikipedia.org/wiki/Morokulien>). På denna spännande plats möts vi alltså i sommar.

Klasser och avgifter:

- Valpar 4-6 mån, 200 kr, inofficiell
- Valpar 6-9 mån, 200 kr, inofficiell
- Junior 9-18 mån, 350 kr
- Unghund 15-24 mån, 350 kr
- Öppen 15 mån >, 350 kr
- Champion 24 mån, 350 kr
- Veteran 8 år >, 200 kr

OBS! Halva avgiften från tredje anmälda hunden och att utländskt registrerade hundar ska bifoga stamtavla med anmälan.

Domare: Hans-Åke Sperne

Efter ordinarie utställning blir det barn med hund och gubbe med hund 30 kr, anmälan i vårt sekretariat.

Utställningen hålls på Morokulien camping/fredsplatsen.

Observera att alla hundar som reser in i Norge från andra länder vara avmaskade med medel mot rävens dvärgbandmask. Avmaskningen ska göras minst 24 timmar och högst 120 h innan inresa, dokumenteras av

veterinär och skrivs in i hundens pass. Även om du inte kommer att resa in i Norge måste du avmaska din hund. Morokulien ligger mitt på gränsen mellan länderna och din hund kommer att träffa många norska hundar och skulle på det sättet kunna sprida eventuell mask om den nu vore infekterad.

Mer om avmaskning finns att läsa på: <https://www.mattilsynet.no/>

Bindande anmälan till den svenska utställningen och gemensamma middagen görs senast 3 juli 2022 via den här länken: www.lundehund.se

Vid inställd utställning återbetalas avgiften såvida inte SKK och FHM kommer med annat besked!

Hjärtligt välkomna!

[Här finns länken till den norska lundehundklubbens Morokulienannons !!!!!](#)

Vår nya ordförande Carina Jansson har ordet.

Ordförandes ord....

Bild: Malin Erikzon

Bild: Malin Erikzon

På årsmötet blev jag invald som ny ordförande för SLS. Jag ser fram emot den nya rollen i styrelsen. Det känns både roligt, nytt och lite skrämmande. Nu ska jag lära mig allt! Det ska bli så skoj att få arbeta med det nya gänget. Det här känns bra.

Det som göms i snö kommer upp i tö... äntligen känns det som att våren närmar sig, våren är en underbar tid med den härliga solen som sprider värme och glädje.

Något som jag otåligt har önskat är att det ska gå fortare för våren att ta över och jag längtar efter att se de första lökarna sticka upp ur jorden.

Att sitta i ett vindskyddat läge och dricka en kopp kaffe med solen i ansiktet, det finns nog inget bättre.

Samtidigt tinar ett annat bekymmer fram, hundbajs. Det ligger i allas vårt gemensamma intresse att tänka på miljön och trivseln. Plocka upp efter din hund och kasta din påse i närmaste soptunna.

Den absolut viktigaste rollen vi har i styrelsen och i avelskommittén är att vara stöttepelare åt hundägare och uppfödare när dom har det tufft med en valpkull som inte mår bra, en sjuk ny valp eller en sjuk hund så behöver dom få stöttning, någon som lyssnar och finns där när det är som jobbigast, så dom känner att dom inte är ensamma.

Vi har den senaste månaden skickat ut tik- och hanhundbrev till ägare av Norsk Lundehund där vi skriver att deras hund är värdefull för rasens överlevnad. Detta är viktigt eftersom vi behöver varje frisk individ i aveln för att lundehundens genetiska bredd ska öka. I avelskommittén så jobbar vi och har massor av tankar och idéer. Lite av våra tankar som vi har är att ge bidrag till fertilitetsutredningar i stället för bidrag till insemination på tikar som går tomma, eller har problem att bli parade.

Obduktion på valpar som hastigt dör, eller vuxna hundar där veterinären inte vet varför hunden dog, här kan vi hämta mycket kunskap.

Och så tankar kring maten, vad ska våra lundehundar äta... vad har ni för tankar och kunskaper?

Jag vill också påpeka vikten av att göra BPH med sin hund.

Som ägare får man väldigt mycket bra information om sin hund som man har nytta av i vardagen. Utifrån de reaktioner din hund visar vid de olika momenten får du en bild av hundens starka sidor och under vilka omständigheter den kanske behöver mer stöd och uppmuntran.

Efter att du och din hund genomgått banan gör beskrivaren en sammanfattning av personlighetsdrag hos din hund. Är den social och nyfiken? Lekfull? Kanske kan du också få en förklaring till uppträdande och agerande hos din hund som du uppfattar som krävande eller oönskade.

Varje BPH-beskriven hund bidrar med en liten del till ökad kännedom och förståelse för just den rasens egenskaper och särdrag men också för vår hundpopulations mentalitet i stort.

När 200 hundar har gjort BPH beskrivningar får ras- och specialklubben en detaljerad sammanställning av resultatet, som kan vara användbart i klubbens arbete kring mentalitet men även aveln och den enskilde ägaren av hunden.

Kom ihåg att anmäla till den svenska och norska utställningen i Morokulien den 30–31 juli. Det blir en spännande helg med två utställningar. Mer information om den svenska utställningen finns på www.lundehund.se

Har ni medlemmar idéer och tankar så hör av er...

Vi tar mer än gärna emot dom.

Ha det gott i solen

Carina Jansson

Redaktören har ordet.....

Äntligen har sommaren kommit till vårt avlånga land. Årsmötet har varit och redaktionen sitter kvar som innan mötet. Det känns bra tycker vi. Vi har hittat våra positioner när det gäller vem som gör vad i tidningen. Vi är bra på olika områden. Några är bättre på tekniken och några på att skriva texter och bearbeta dem.

Vi vill få in artiklar från er medlemmar om olika aktiviteter ni gör med er hund. Det kan vara så enkelt som en liten träff, promenad tex. Eller kanske ni försökt er på att spåra med er hund. Gör det för det är riktigt kul att se hur duktiga de är. Man kan göra ett spår med godis, korv och annat gott eller göra ett blodspår där man blodar lite och drar en klöv i spåret. Vi har några norska lundehundar som blivit Svensk viltspårchampion i Sverige så det kan vara ett mål med träningen eller bara som en aktivitet.

På Skk.se kan man läsa om hur proven ser ut och andra tips.

[Läs här om viltspårprov.](#)

Läs om när Espen åkte med familjen till Paris.

Espen tog bilen till Paris

Som urhund från Nordnorge är det kanske inte precis Paris innerstad man vill tillbringa påskveckan i, men matte ville så hemskt gärna visa mig en av sina favoritstäder så vad gör man inte? Man ställer upp.

Text: Gitte Wittzell

Foto: Anna och Gitte Wittzell

Vi packade in resväskor, hundmat och min IKEA-gris samt husse, matte, lillmatte och mig i bilen, och eftersom jag tydligt visat att jag inte stortrivs i bilburen fick jag ligga i mattes knä med bilbälte i baksätet. I Skåne tog vi upp lillhusse som också skulle med.

Det blir ju en del bilåkande men till skillnad från människorna hade jag ingen koll på att vi skulle resa i två hela dagar – och tur var kanske det. Jag sov en hel del, tittade ut ibland och fick sträcka på mig under välbehövliga raster. Första natten tillbringades på hotell i Tyskland och andra i Belgien. Både matte och jag förfasade oss över hur mycket hundbajs det låg på gräsytor och trottoarer. Här har vi kommit betydligt längre i Sverige!

Efter lite ”vilda västern-körning” i Paris hittade vi ett parkeringshus och kunde pusta ut. Många dofter och en hel del hundbajs även här, trots att vi såg minst två skyltar som sa att det kunde bli höga böter för den som inte plockade upp efter sin hund. Matte hade som vanligt fickorna fulla av bajspåsar och visade präktigt upp för parisarna hur man bör göra som god samhällsmedborgare.

Vad gjorde vi då i Paris? Jo, matte ville visa mig de viktigaste sevärdheterna och det var pro-menad som gällde - inte métro. Jag tror vi alla fick både bättre kondis och fler muskler efter dessa dagar! Vädret gick från regn första förmiddagen till rena sommarvärmen. Jag tyckte väl både ösregnet på första morgonpromenaden och hettan vid Eiffeltornet och i Montmartre inte var topp men som tur är gillar familjen många stopp på caféer och restauranger så det funkar.

Redan första dagen charmade jag en parisisk kvinna som öste lovord över mig och aldrig ville sluta klappa mig. Ögonfärgen, pälsen, mitt vänliga sinne och hela jag imponerade på både henne och andra under resan. Själv hade hon en shiba hemma och sådana stötte vi på flera

gångar – alla röda. Något som förvånade mig var hur en del hundar klarade att gå utan koppel bland massor av folk och lika många bilar, cyklar och vespor. Mest var det större hundar och matte blev avundsjuk på hur väl de

lydde sina ägare. Jag hade troligen följt en spännande doft och glömt se mig för i trafiken – tror i alla fall matte. Hur hundvänligt är då Paris? Ja, på restaurang, café och i affärer som inte säljer mat var det inga problem; snarare fick matte nästan en konstig blick när hon frågade. MEN när det kommer till parker och grönområden är det stopp – lite motsägelsefullt kan man tycka. Matte kom till slut fram till att det nog beror just på att en del hundar går lösa och att bajspåsar knappt används. Vi bröt dock mot reglerna några gånger men fick bara tillsägelser vid två tillfällen. Ena gången när vi kom för nära fontänen i Jardin du Luxembourg och andra gången kom två poliser när vi tänkte gå ner för trapporna framför kyrkan Sacré-Cœur. När matte försökte göra en fuling blåste den ena polisen hårt i visselpipan och vi böjde oss för reglementet. Hemvägen gick via Tyskland, Danmark och en natt i Lund. Där

strosade vi på både gator och i universitetsparken och jag njöt av den friska luften i ett soligt men svalare Sverige.

Borta bra men hemma bäst?

PS Vi behövde chip, pass och rabieppruta men matte fick lite panik när djursjuksköterskan vid min vanliga vaccinering några dagar före resan sa att Frankrike bara godkänner ettårig rabieppruta och att tabletter mot dvärgbandmask skulle tas vid både ut- och införsel av hund. Efter kontakt med brorsans matte Annika, chatt med Jordbruksverket, fråga på Resa med hund på Facebook och slutligen, morgonen efter, samtal med alla länders konsulat, vågade matte andas ut och genomföra resan. DS

Läs om vår Fond för friska lundehundar

Stöd Fonden för friska lundehundar

Syftet med fonden är främst att bistå med medel till forskning till förmån för lundehunden. Det kan gälla IL, pseudopelade eller inom något annat område.

Om din hund dör hastigt och utan klar diagnos så önskar klubben att hunden ska **obduceras**. Du får 50 procent av obduktionskostnaden täckt från Fonden för friska lundehundar. Ju fler hundar som obduceras desto tillförlitligare statistik får klubben över dödsorsaker.

Skicka en kopia på obduktionsresultatet till avelskommitten@lundehund.se.

Skicka en kopia på betalningen till kassor@lundehund.se. Glöm inte att skriva ditt namn, kontonr och hundens namn.

Om du ska **inseminera** din tik så kan du få 50 procent av själva insemineringskostnaden täckt från Fonden för friska lundehundar.

[Läs mera här om du har funderingar på att inseminera din tik.](#)

Fyll i blanketten [här](#) för att ansöka om bidrag för insemination.

Skänk ett bidrag

Förhoppningen hos styrelsen är att många av klubbens medlemmar vill stödja fonden och dess verksamhet med ekonomiska bidrag.

Märk inbetalningen med ditt namn och Fonden.

Sätt in ditt bidrag till bankgiro 5207-1594

eller Swish 123 156 17 03

Betalning från utlandet görs till konto:
IBAN SE03 8000 0832 7969 3378 0956
Bic SWEDSESS

Mottagare: Svenska Lundehundsällskapet.

Eventuellt överskott vid lotterier, försäljning av kaffe vid klubbens träffar etc går till fonden.

Du som uppfödare eller avelshundsägare kan också bidra genom att skänka en summa per valp. Eller skänk en slant till minne av avliden hundkamrat.

Meddela vart Dina valpar hamnar på www.lundehund.se Använd blanketten Reg. valpköpare som du hittar under Uppfödarfliken.

<https://lundehund.se/uppfodare/anmala-valpkopare>

Hur vi kom i kontakt med Lundehunden.

Här kommer vår berättelse om hur vi hittade en Lundehund.

Eftersom jag gick in i väggen 2003 och blev långtidssjukskriven kom funderingar på att skaffa en hund. Tiden fanns för en valp. Det passade bra tidsmässigt och barnen var då nästan 3 och 9 år.

Eftersom jag är allergisk så behöver jag träffa olika hundraser för att se hur det skulle fungera.

Vi började titta på olika raser och då hittade Jörgen en bild på en Lundehund. Den såg stor ut, typ som en schäfer eftersom det inte fanns någon annan hund att jämföra med på den bilden.

Vi började söka information om rasen och den verkade intressant.

Jag hade samtidigt hittat Japansk spets som är i samma storlek och hittat uppfödare på båda raserna i Stockholm.

Vi åkte ner och hälsade på Monika Jansson som hade två kullar, en med Lundehundar och en med Springer spaniel. Vi fick mer information om rasen och allt kändes rätt.

Så trevliga hundar! Men då vi åkte därifrån kliade det som tusan i näsan, blev lite besvikna då vi blev så förtjust i rasen. Vi tänkte till och kom på att jag hade ju även klappat och gosat med Springervalparna.

Vi åkte tillbaka för ett nytt besök och då klappade och myste jag bara med Lundevalparna och fick ingen allergisk reaktion alls. Så där och då tingade vi vår första Lundehund, Montjoy Vilda Ville i augusti 2003.

Vi kom oss aldrig iväg att träffa kenneln som hade Japansk spets. Vilken tur att vi åkte till Monika först och fick träffa dessa underbara lundehundar som ger oss så mycket glädje och gråa hår!

Anki Karlsson, Sundsvall

Läs om Loppa och Lusen.

En liten artikel om familjen Hübinette och deras 2 hundar.

Lundesommer Loppa 12 är en korsning mellan isländsk fårhund och lundehund (generation 2 i det norska korsningsprojektet) och Lundesommer Svarta Björn (Lusen) är en renrasig lundehund.

Våra hundar är mest med husse och reser Västsverige runt på dagarna i hans lastbil. Där sitter dom högt och bra och kan se ut på det som händer utanför hytten.

Loppa är en projekthund. Hon har gjort både BPH med skott och dessutom klarat anlagsprovet i viltspår. Vi kommer att träna mera och starta på fler spår. Loppa har också varit på Nosework och klarat av doftprov eukalyptus. Hon har en riktiga bra nos vår lilla Loppa. Nästa aktivitet för henne blir mönstringen i Morokulien den 29 juli. Spännande!

Lusen är inte ens ett år än. Vi hämtade hem henne förra sommaren. Hon fick en tuff start eftersom hon drabbades av en varböld stor som en bordtennisboll uppe på huvudet. Hon fick genomgå två operationer innan det blev bra. Med henne har jag börjat träna Nosework lite grann och hon har hittills fått gå ett par spår.

Maria Hübinette

SLS årsmöte 2022

Välbesökt årsmöte den 3:e april

Inte mindre än 56 medlemmar deltog i ett välarrangerat årsmöte på söndagseftermiddagen den 3:e april. Mötet genomfördes digitalt och 'rattades' föredömligt av Monica Ekman (SSUK), såsom ordförande och med Eva Ohlsson, också SSUK, som sekreterare. Till föreningens ordförande för det kommande året valdes Carina Jansson enhälligt.

Text: Jörgen Midander

Under det uppmot tre timmar långa mötet avhandlades de sedvanliga årsmötesärendena, såsom verksamhetsberättelse och årsredovisning. Valberedningens förslag till ny ordförande visade sig inte helt solitt då den föreslagna personen tackade nej och i stället valdes Carina Jansson enhälligt för denna position.

Ett par propositioner behandlades innan det var dags för ett flertal motioner varav majoriteten anknöt till föreningens medlemstidning "Lundehunden" och huruvida den ska publiceras digitalt eller i pappersform. Årsmötet beslutade att bifalla den avgående styrelsens uppfattning. Nämligen, att rekommendera den tillträdande styrelsen att inhämta medlemmarnas åsikter om digital eller papperstidning via till exempel enkät eller vändande mailfrågor.

Årsmötet avrundades med avtackning av de avgående och mycket förtjänstfulla styrelsemedlemmarna. Den nytillträdde ordföranden, Carina Jansson, tackade för förtroendet och förklarade därefter årsmötet avslutat.

BPH- Beteende – och personlighetsbeskrivning hund.

BPH

BPH-bidraget fortsätter utbetalas under 2022 och är höjt till 40%.

Det är upp till varje arrangör att sätta en prislapp på BPH-beskrivningen.

Om du startar BPH med din Lundehund under året så får du som är medlem i rasklubben 40 procent av anmälningsavgiften i bidrag av klubben.

Detta gäller både genomförd och avbruten BPH, med eller utan skott.

Bidraget gäller endast BPH under aktuellt år, dvs ej retroaktivt från tidigare år. Ej heller i förskott, BPH skall ha startats.

Så här gör du för att ta del av bidraget:

För att bidraget ska kunna betalas ut krävs att hundens ägare är medlem i rasklubben. Mejla kvitto på erlagd summa och kopia på BPH-resultatet samt namn och kontonummer dit utbetalningen skall göras till:

kassor@lundehund.se

[Läs mera om BPH hos SKK här](#)

Läs mer om Lundehunds-promenad i Skåne

Lundepromenad i Fulltofta, Skåne 30/4

Lördagen den 30 april var vi 9 hundägare som träffades i Fulltofta strövområde utanför Hörby för en lundehunds-promenad.

Vi skulle gå en promenad med våra hundar. Det var 10 hundar med varav 7 lundehundar och 3 av annan ras.

Det är alltid trevligt att träffas och hundarna kunde bitvis springa fritt tillsammans men vi kopplade dem när vi mötte andra fyrbenta i skogen. Vi hade träffen mitt i Skåne eftersom de flesta kommer från hela Skåne och någon från Blekinge. Vi hade med egen fika som vi åt efter promenaden och då satt vi länge och pratade och förstås mest om lundehund.

Jag har skapat en grupp på FB som heter: [Lundehund i Skåne med omnejd](#), och där kan vem som helst lägga upp förslag till lundehundspromenader eller andra lokala aktiviteter.

Det är ett enkelt sätt att träffas och det ger väldigt mycket tillbaka både till oss människor och för hundarna. Det är ett utmärkt sätt att träna våra hundar socialt!

Tove Schrödl

Läs om lunnefågelfångst på Färöarna

Lunnefågelfångst på Färöarna

Lunnefågeln (*Fratercula arctica*) har tillsammans med andra sjöfåglar ofta stått på matsedeln i många nordatlantiska kustländer. Färöarna (Dk) hör till denna kategori av länder liksom Norge, Scotland och Island. Numera är detta förhållningssätt till naturen kraftigt begränsat på grund av de olika fågelpopulationernas nergångar under senare år. Olika metoder för fångst av lunnefågel har utvecklats genom erfarenheter som lokalbefolkningarna tillskansat sig. Metoderna skiljer sig också åt mellan olika länder.

Lunnefågelfångst och lundehunden beskrevs, vad man hittills vet, för första gången 1591 av fogde Erik Hansen Schønnebøl vid en resa i Nordnorge.

På Färöarna var det vanligast med fångst med håv liksom i Norge och på Island. Emellertid använde man vid jakt på Lofoten även en endemisk hundras, lundehunden. Jakt på lunnefågel med lundehund är numera förbjuden i Norge. På Färöarna tillåts fritidsjakt mellan den 1 oktober till 20 januari. Dagens lundehundar härstammar alla från de yttre öarna i Lofoten och de nu levande avkommorna av lundehund kommer alla från Måstad på Värøy (de kallas därför också för Måstadhund).

Jaktmetoderna skiljde/skiljer sig åt mellan Färöarna och Lofoten. På Färöarna fanns inga lundehundar till hjälp så därför var fångsthåv det främsta jaktvapnet. På Färöarna tog/tar man sig antingen land- eller sjövägen till lunnefågelkolonin.

På Färöarna tog/tar jaktlaget sig ut till lunnekolonin, lottar om bästa platserna och ber en traditionell bön om god jaktlycka. Man sätter sig på en grässlänt och fångar inflygande lunnefåglar.

Hur vet man vilka fåglar som man kan fånga?

Jo, alla lunnefåglar som kommer flygande rakt in mot land med tobis i näbben (kallas *sildberin*) flyger utan omväg rakt mot boplatsten där den hungriga ungen väntar. Dessa *sildberin* får inte fångas. Lunnefåglarna gräver djupa hålor in i rasbranten ((steinuren, norska); (uridin, färöiska)) och lägger endast ett ägg djupt inne i bohålan. Lunnefåglar som flyger utefter land är oftast ungfåglar och kan däremot fångas. Lunnefågeln kan hålla upp till 20 små tobis i näbben samtidigt.

Lundaprofessorn Sven Nilsson (1787 - 1883) har en lång och realistisk skildring i sin ”Dagboksanteckningar under en resa från södra Sverige till Nordlanden i Norge” 1816, av hur en sådan lunnefågeljakt kunde gå till på

Röst på den norska nordlandskusten: *"Pigan som följer hundarna"* alltså lundehundarna *"upphemtar hvad som fångas, vrider halsen kring på hvarje fogel, sticker hufvudet under ett band, som hon bär kring midjan och har på detta sätt inom kort, en krans af lunnefoglar kring lifvet. Genom detta sätt att bära sin fångst har hon armarna lediga att hantera den käpp hon bär, och i vars ena ända är fästad en jernkrok, som hon använder att fatta och utdraga foglar ur uren"* (bergsluttningen, rasbranten).

På Färöarna finns på ett frimärke, utgivet 2018, beskrivet på bild den fångstutrustning som användes för lunnefågelfångst och hur det kunde/kan se ut i verkligheten. Först och främst gällde det att hitta en plats (*fleygingarsessur*) som inte var alltför synlig för de inflygande fåglarna. På fötterna hade jägarna valkade ullskor (*skölingar*) för att inte halka vid klättringen i fågelberget. Jägaren på frimärket är utrustad med en 4 meter lång fångsthåv (*fleygingarstong*) och på ryggen har han en fyrkantig spjälkorg (*leypur*). Den bärs med ett band över pannan. I leypurn kan han lägga grissleägg, som han, i mån av tid, passar på att plocka samtidigt som han ändå är ute på lunnejakt. Runt midjan har han också ett ullband där han kan hänga de infångade fåglarna efter att de avlivats genom att nacken brutits.

På ett andra frimärke, också det utgivet 2018, ser man hur man är på väg ut i båt mot fågelkolonin och samtidigt fångar lunnefåglar med sina långa fångsthåvar. Fångsthåvarna har två fångstarmar längst ut på stången och mellan dem finns ett nät.

Idag:

På Färöarna är det lovligt att fånga lunnefågel mellan 1 oktober -- 20 januari. Jakten har ingen ekonomisk betydelse längre som förr i tiden. Den är numera begränsad på grund av kraftigt minskat fågelbestånd under de senare åren. En anledning till begränsningen är bland annat överfiske och minskad tillgång på tobis. Dock är råttornas utbredning kanske det största hotet mot livet i fågelkolonierna

Vill ni höra och se mera om traditionell fågelfångst och äggplockning på Färöarna kan ni gå in på länken här under och titta på Sten Nordenskölds filmer från 1961. **Öar i Atlanten.**

<https://www.samfundet-sverige-faroarna.se/mediamm/video>

Litteratur/referenser:

- Lunnefångst på Färöarna. Gunnel Wallén, Samfundet Sverige- Färöarna 21 jan. 2019.
- Lundefangst – en fangstdag på Nólsoy, Jens Kjeld Jensen. Nanna Hermansson, Samfundet Sverige-Färöarna, 1 nov. 2008.
- Dagboksanteckningar under en resa från södra Sverige till Nordlanden i Norge 1816, (tryckt Lund 1879), Sven Nilsson (1787 – 1883).
- Lunnefågeln, Veckans pausfågel, Västerbottens-Kuriren 4 nov. 1977, Wilhelm Fischer.

- Öar i Atlanten, film del 1-5 av Sten Nordensköld 1961, Samfundet Sverige – Färöarna.
- Färöisk frimærksutgivning, 2018

https://samfundet-sverige-faroarna.se/images/s_artiklar/18_frimarke/frimarke_2018_lundafleyg_10kr_44kr.jpg

Katrin har hittat en avkopplande hobby.

"Kattis" tovade lundehundar.

För ca fem år sen hittade jag något som fick mig att må bra. Ull, jag bara älskar ull. "Jag" är en kalmarbo vid namn Katrin som kallas för Kattis. Sitta och att sortera ull, olika kvalitet, färger och lockar är avkopplande för mej.

Sitta med ullen i händerna och få en massa idéer på vad jag ska göra med den, det är något alldeles speciellt för mig. Jag jobbar enbart med svensk ull. Det är viktigt för mig att veta varifrån ullen kommer och att djuren har det bra. Nu till Lundehundar och ull. Lundehundar ska jag ärligt skriva var en hundras jag sen några år tillbaka inte visste fanns. En kvinna från Norge skrev och berättade lite om Lundehundar och frågade om jag hade möjlighet att nåtova miniatyrer av hennes två hundar och jag tackade ja. Jag nåtovar små ullisar efter foton som beställare skickar, försöker hitta ull så likt originalets päls jag kan och sen börjar jag forma fram en liten kopia. Jag har skickat lundehundar till just Norge men även här i Sverige. Ingen är den andre lik och det är något jag tycker är väldigt utmanande när det kommer till lundehundar, så olika pälsmarkeringar och den där lilla extra tån är ju bara så bedårande. Det tar ganska många timmar att nåtova en ullis, speciellt när det är mycket pälsmarkeringar. Ansiktet är viktigast tycker jag och att försöka få fram rätt uttryck. Men det är tjusningen med att nåtova, att från ull forma fram en ullis. En ullis som sen ger glädje åt någon som kanske förlorat sin älskling, ett minne, det ger mig mycket värme i hjärtat. Hoppas ni tycker om mina ullisar,

Mvh "Kattis" Katrin Lindholm Åberg

NÅLTOVNING: När man nåtovar använder man sig av en vass nål. Längs nålen sitter det hullingar. Man sticker om och om igen i ullen med nålen. Nålen fattar då tag i ullens fibrer så att de tovar ihop sig. På så sätt kan man forma olika figurer och former.

Vill Du se hur det går till i praktiken kan Du gå in på denna länk för mer information.

<https://www.youtube.com/watch?v=c7UsaG5ULUw>

Skulle någon önska beställa en ullis är tyvärr väntetiden väldigt lång. Har ni tid att vänta så kontakta mig på min Facebook-sida som heter: [Hantverk och ting one of a kind](#)

Internationell lundehundsträff i norra Tyskland i september

Den 7 - 11 september kommer det att hållas en internationell lundehundsträff i Wittenborn, Tyskland. Det är våra tyska vänner Steffi och Fredrik Wallenburg som står för arrangemanget.

Information om eventet och registrering kan göras via denna länk:

<https://www.brightnessofaurora.de/en-gb/norwegian-lundehund-meeting>

Ur programmet:

"Get together" runt lägerelden onsdag 7/9..

Fotvandring i Segeberg skogen med olika långa stigar.

Workshops bl. a fysioterapi för hundar.

Föreläsningar om bl. a första hjälpen för hunden

Olympiad (Fun- Rallye) lördag 10/9.

Lundehund-race söndag morgon 11/9.

På högra delen av tidningen finns en bild om Tysklandsträffen som Du kan klicka på så kommer mer information fram för beskådande!

Vill Du ha direktkontakt med Steffi och Fredrik så kan Du skriva på deras e-mail adress:

lundehund.wallenburg@gmail.com

Att använda sin hane i avel.

Tips från en medlem som använder sin hane i avel.

Hur är det att ha en avelshanne?

Jag har två hanhundar som vi använder i avel. Det går bra för det mesta. När en har parat kan vi inte gå hem direkt utan vi får promenera tills de inte morrar åt varandra och kan nosa i samma grästuva. Många är rädda att hunden ska bli tik tokig om den får para men jag upplever det tvärtom. När de träffar en löpande tik så vet de om det är dags. Är det inte rätt tid så blir de inte uppjagade som de var innan de hade parat. Det är svårt att få tag i en hane när det är dags för ofta bor man långt från varandra. Då har vi lånat ut hanen ca en vecka för att underlätta för tikägaren och inte missa rätt dag. Det har inte varit några problem med hunden när den har fått följa med tiken. Bor man nära varandra har vi träffats varje eller varannan dag till de inte är intresserade längre. Jag ser inga nackdelar med att ha en avelshanne och sen vet man att man hjälper till att bevara vår underbara lilla hundras

för framtiden. Vi har inte haft problem med att de markerar inomhus. Det har hänt två gånger när vi var borta hos en tik och de ville markera hos henne. Då kan man ha en "blöja" runt hunden så han inte kan markera. När vi ska para så har jag skrivit ut ett parningsavtal så vi är överens om betalning mm. Vi försöker hitta en lugn plats där man kan vara utomhus eftersom vi inte kan para hemma hos oss. När de har parat håller tikägaren i tiken så hon inte försöker komma loss. Jag hjälper hanen att vända på sig om det behövs och håller i honom också tills de är lösa. Sen får man vänta på att hanen sväller av. Då händer det ibland att förhuden vill följa med penisen in och det är mycket obehagligt för hunden. Då går min hund baklänges och sträcker på bakbenen. Det kan även strypa åt blodådrorna så penisen blir blå. Jag har alltid med mig en liten flaska med rapsolja. Om detta händer så håller jag upp lite olja i handen, smörjer penisen och drar tillbaka förhuden så långt det går så den inrullade delen kommer ut. Då brukar penisen åka in igen.

Så här kan det gå till vid en parning.

Lundehundboka

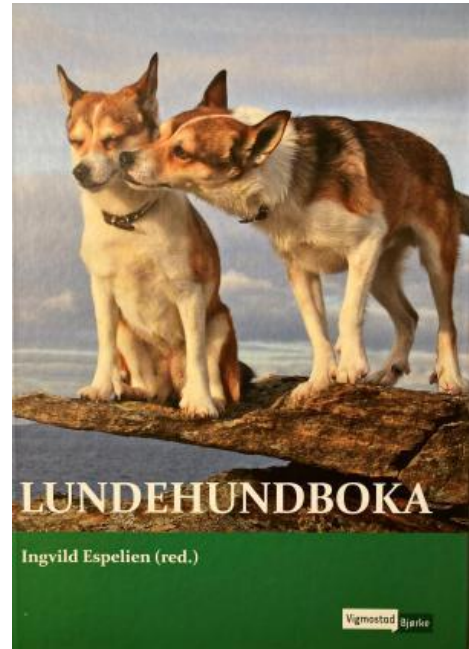
Boken om våra lundehundars historia.

Lundehunden är kanske den "norskaste" av alla norska hundraser, med en mycket gammal historia och tradition längs norska kusten. Det är också en av världens mest speciella hundraser, med sina sekt tår på alla fyra tassar och dess unika smidighet. Norge ansvarar för att förvalta denna ras, som är utrotningshotad. Lundehundboka tar sig an rasens historia och kustkulturens betydelse. Samtidigt ger boken en introduktion av lundehundens skötsel och vård, och är väl lämpad för alla som är intresserad av rasen. För dig som vill skaffa lundehund eller vill bli uppfödare av rasen kommer boken att ge viktig information. Lundehundboka bidrar förhoppningsvis till att väcka intresse för lundehunden så att flera skaffar en, och kanske bidrar till rasens räddning genom att avla på sina lundehundar. Inbunden bok, 256 sidor, med många fina bilder. Pris 540 kr med frakt inom Sverige.

För att beställa boken gå in på vår hemsida: www.lundehund.se.

Klicka vidare till shop, där ni finner bl.a. boken. Längst ner på sidan hittar ni länk till beställningsblanketten.

[Klicka här om du vill komma direkt till shopen.](#)

PRENUMERERA PÅ BINGOLOTTO

Stöd Svenska Lundehund Sällskapet med en BINGOLOTT

Som prenumerant på Bingo Lotto har du möjligheten att stödja en specifik förening (Svenska Lundehund Sällskapet) med lotternas överskott, idag 18 kr, och en ny chans att vinna varje vecka. Kanske blir det du som kammar hem en ny bil eller en miljon!

Du får Bingolotter hemskickade till varje bingokväll. Vinstpåminnelse varje gång du vinner.
Dina Bingolotter blir automatiskt registrerade till spelmomentet Extrachansen.

Som ny prenumerant sponsrar Bingolotto föreningen med 500 kr, samt halva priset på de fyra första Bingolotterna.

Gerd Langenes og Roar Torsteinsen samtalar om historien frå forna tider, om lundehunden på Værøy.

Gerd och Roar samtalar.

En fin film som spelades in inför NLK:s 60 års jubileum. Roar och Gerd samtalar om lundehundar.

[Kennel Langenesjenta och Roar Torsteinsen samtalar om klubbens jubileum.](#)

Läs om hur vi i Sverige brukar vaccinera våra hundar.

Hundens vanligaste vaccinationer i Sverige.

Med anledning av intervjun med holländska Jessica de Jong i nr 1.22 av Lundehunden om bland annat vaccinationer och antikroppstester vill jag förtydliga vad som gäller i Sverige.

Grundvaccination ges mot valpsjuka, hepatit (smittsam lever- inflammation) och parvovirus (hundpest). Första dosen ges vid 6–7 veckors ålder, innan valpen lämnar uppfödaren. Därefter ges dos två vid 12 veckor och när valpen fyllt 1 år ges tredje dosen.

Vaccination mot valpsjuka, hepatit och parvo upprepas sedan vart fjärde år enligt SKK:s rekommendation. Många veterinärer anser dock att intervallen kan förlängas ytterligare eftersom valpsjukevaccinet har mycket lång verkan.

Om hunden ska delta i utställning, prov, tävling eller beskrivning i Sverige krävs vaccination mot valpsjuka. Vaccinationen får inte vara äldre än 4 år för hundar som är äldre än ett år. Ska hunden lämnas på pensionat eller hunddagis kan andra regler gälla, t ex vaccination mot kennelhosta. Den vaccinationen måste upprepas årligen. Antikroppstest före eller efter vaccinationer görs i Sverige i stort sett bara om man misstänker att en sjuk hund har någon av ovannämnda sjukdomarna.

Rabies förekommer inte i Sverige, men vaccination krävs vid resa till många andra länder och även vid resa från många länder till Sverige. Information finns på jordbruksverket.se.

I många länder är leptospiros en vanlig och allvarlig sjukdom. Ofta rekommenderas sådan vaccination för hund som reser utomlands.

Text Barbro Röken, leg. Veterinär

Om att få en patelladiagnos på sin hund

Anki Karlsson tränar sin hund med bla. vattentramp och kedjor.

Jag tror det egentligen började visa sig redan i september 2021 då vi gick en agilitykurs. Så börjar Anki Karlsson sin berättelse om sin lundehund Kiwis problem.

Vi märkte att Kiwi började titta sig bakåt som om det var magen eller något annat hon ville visa oss.

Jag bokade in ett veterinärbesök och vid undersökningen ömmade hon över bäckenet. Hon fick smärtlindrande medicin och sedan visade hon inget mer obehag.

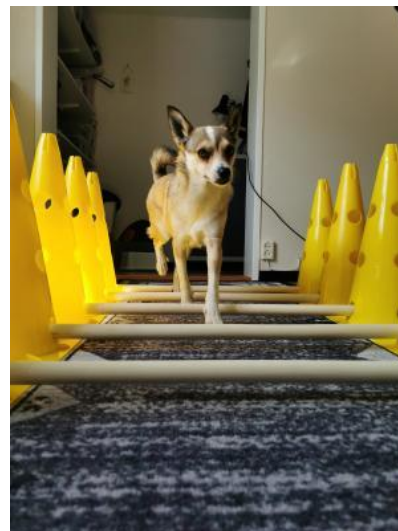

I slutet på december började Kiwi att markera att det gjorde ont någonstans i bakdelen/ ryggen igen. Vi ringde veterinären på Södra Berget och fick tid 5/1 2022 till en ortoped.

De bad mig kontakta den andra kliniken som kollat henne i september så att de kunde skriva ut smärtlindring fram till besöket på Södra berget, eftersom de som skrev ut smärtlindring primärt inte gör utredningar.

Den 5/1 åkte vi således till ortopederna med Kiwi. Hon hade börjat markera/ skrika till när hon busade med Chili, vår andra hund. Ortopeden kände igenom henne och han kunde snabbt konstatera att hennes patella rörde sig lite väl mycket.

Det blev röntgen och hans misstankar bekräftades, hon hade patella, grad 2 av 3 på båda bakbenen. Hon fick på nytt smärtstillande och även antiinflammatorisk medicin och en remiss till water treadmill (vattentrask).

Den 17/1 började vi på vattentrask. Man började med att mäta lårmusklernas omkrets, Vänster lår var 20 cm & höger 18 cm. De första 2 veckorna gick vi 2 ggr i veckan för att aktivera musklerna och för att Kiwi skulle lära sig att gå rätt.

Vi har fått nya övningar varje vecka, så Kiwi går över 5 låga cavaletti x 10 / 2ggr dag. Sedan går hon slalom, i en 8 runt mina ben och sitt & stå x 5 mot en vägg så bakbenet får stöd vid ner och uppresning., Hon trampar också runt i en mjuk fluffig bädd för att aktivera musklerna och de här övningarna gör vi 1 gång om dagen. Sedan tränar hon med balansplattor, 1/2 bollar och med pallar och vi har också börjat träna in att backa, vecka (15) och det går faktiskt jättebra.

Vi har även börjat dra med kedjor 1–2 gånger i veckan (DragWeight). Vi har fått beställa en måttsydd sele till henne som är anpassad för att dra med låg tyngdpunkt, eftersom de selar som finns på djuraffärerna är till för skidåkning och löpning. Hon går också med viktmanchetter bak varannan dag.

Förutom dessa övningar så är vi ute i skogen och i sandtag när det är barmark så att hon får träna på att lyfta benen. Det har varit perfekt då vi haft snö utan skare så hon fått plumsa på och lyfta på benen.

Den 28/3 mätte vi hennes lårmuskler igen och då är vänster ben 28 cm & det högra 29 cm. Så det går framåt med muskelbyggnaden. Nu hoppas vi att det räcker med att fortsätta träna för att slippa operera.

Den 16/5–22 var det sista passet med vattentrask för Kiwi innan sommaren, nu ska vi träna själv med de övningar vi har och sedan gå i vatten med henne då det är varmare. Ska tillbaka i höst för uppföljning.

Hon har ökat muskelmäsiget från 18 cm i februari till 30 cm på höger ben 16/5–22. Nu är hon jämt musklad på båda benen, dvs 30 cm

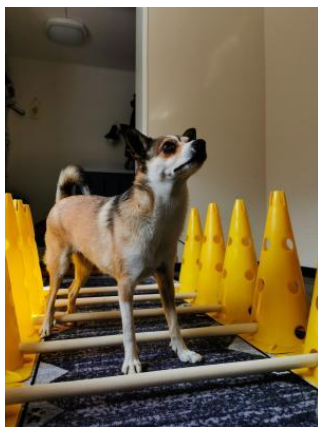
Nu när snön har tinat bort så har jag äntligen kunnat plocka fram Agilityhindren där både Kiwi och Chili får träna på låg höjd. Hindren ligger på 10 cm för att få bäst uppbyggnad av musklerna

Jag kan tillägga att Chili får göra samma övningar som Kiwi i förebyggande syfte. Chili har fått ett par egna viktmanchetter, så det blir en hel del träning med hundarna. Vissa dagar blir det mycket träning inomhus eftersom min rygg säger ifrån, men då går allt bara lite långsammare.

Kiwi - Storafossens Idun.

Chili - Toot's A4.

Anki Karlsson, Sundsvall

Presentation av till SLS styrelse 2022

Jag heter Carina Jansson, bor i Karlstad med mina två lundehundstikar Hippo och Lix. Jag har haft lundehund sen 2013. Jag kom med i styrelsen 2018 och tycker det är jättekul. Sen förra årsmötet har jag varit sekreterare, det har varit omväxlande och lärorikt. Jag är väldigt aktiv, drivande och gillar att ha många bollar i luften och vill gärna ha nåt att göra så jag hjälper till lite över allt, som tex hemsidan. Jag brinner för avel så avelskommittén vill jag fortsätta jobba med framöver. Jag har jobbat mycket med RAS och det har varit jätteroligt.

Jag heter Mimmi Eriksson och bor i Delsbo som ligger i Hälsingland. Jag har haft Norsk lundehund i tio år. Har två tikar och har även haft en tik som inte finns med oss längre. Jag har arbetat i styrelsen sen 2017. På senare tid har jag varit redaktör för vår tidning, hoppas få jobba med den även i fortsättningen då jag tycker det är riktigt roligt. Är även intresserad av utställning och övriga aktiviteter. Mina två äldsta hundar blivit svensk viltspårchampion och så även våra små terrier. Vara i skog och mark är härligt tycker jag.

Jag heter Susanne Gunnarsson och bor i Gottåsa. Jag har haft Norsk lundehund sedan 2010 och har för närvarande tre lundehundspojkar, en schäfer och en brun labrador. Jag har suttit i styrelsen sedan 2021 som kassör, vilket jag tycker är jätteroligt. Jag har ett stort intresse i avelsarbete och lundehundens hälsa.

Elin Malmqvist heter jag och bor med min familj och våra två lundehundar i Stockholm under veckorna samt strax utanför Strängnäs på helgerna. Första lundehunden en 3-årig omplacering flyttade hem till mig år 2003. Har fött upp fyra valpkullar norsk lundehund och innan dess tre kullar labrador retriever. Arbetade i styrelsen år 2006–2010 och satt även med avelskommittén och gick SKK:s avelsfunktionär utbildning steg 1 och 2. Sen 2004 är jag också ringssekreterare. Mellan åren 2011 och 2021 var jag sammankallande i SLS valberedning. Jag är även engagerad i ena sonens fotbollslag Hammarby IF p-12. Jag tycker att föreningslivet är roligt och viktigt, en förening är dess medlemmar och det är också medlemmarna som ska vara med och påverka hur deras förening ska fungera.

Jag heter Tove Schrödl, min man Hasse och jag bor i Lund och vi har fyra tikar i vår kennel som heter Into the wild. Tanken var inte att vi skulle ha kennel, men med stöd från andra uppfödare av rasen så vågade vi ta en kull valpar på vår första hund Fenja-Smilla som vi köpte i Norge 2004. Det är helt fantastiskt att ha valpar hemma, tänk att på åtta veckor utvecklas valpen från att inte kunna se eller höra till att vara färdiga små hundvalpar som kan lämna sin mamma och flytta till en ny familj. Sedan dess har det blivit fler kullar och under åren som gått har vi fått 22 Lundehundsvalpar, Ja, tänk som det kan bli. Jag har också

tränat en hel del viltspår, specialsök och nosework med våra hundar. Lundehunden älskar verkligen att arbeta med nosen och det är häftigt att se hur de utvecklas under träning. Jag har varit med i styrelsen i ett år, och är sammankallande i Avelskommittén. Nu under vintern och våren har jag gått SKKs utbildning som heter avel och genetik med påföljande helgkurs till avelsfunktionär. Denna utbildning har varit mycket lärorik. Jag har fått större inblick även i andra raser. Rasklubbarna är viktiga eftersom varje ras har sina utmaningar för just sin ras att arbeta med. Jag älskar Norsk Lundehund, den betyder mycket för mig och jag vill vara med i vår klubb och hjälpa till att bevara rasen och öka antalet Lundehundar i Sverige.

Jag heter Barbro Röken och bor i Norrköping.

Veterinär var mitt självklara yrkesval. Jag har jobbat tillsammans med min man (också veterinär) på vår klinik, men även varit stadsveterinär i Norrköping och länsveterinär. Under flera år undervisade jag på gymnasiets djurvårdarutbildning. Första

lundehunden var Lisa, född 1988, hon blev över femton år. Några år efter att jag blivit pensionär kom Mazurka till oss. När hon var fem år förlorade vi henne i ett oförklarligt epileptiskt anfall. Efter ett

desperat sökande efter en ny hund hittade vi norska valpen Flo för två år sen. Som vi lyckades få över den då corona-stängda gränsen tack var några tjänstvilliga gränspoliser! Jag har suttit i ett antal föreningsstyrelser genom åren. Som suppleant i styrelse för SLS är jag öppen för nästan vilka uppdrag som helst vid behov, möjligen med undantag för redaktörsuppgifter.

Under mina år inom SLS har jag bland annat varit initiativtagare till att starta upp Nordisk Lundehund Union (NLU) för att öka samarbetet kring avelsfrågor och gemenskapen i rasklubbarna inom Norden. Jag brinner för rasen norsk lundehund och för att engagera medlemmar i arbetet för rasen och för att få fler ägare av rasen att bli medlemmar i SLS. Att ha en lundehund är inte bara att äga en hund utan det är att värda ett norskt kulturarv. Jag heter Ursula Nyman och bor i södra Skåne, strax utanför Lund med min familj som består av både tvåbenta och fyrbenta. Vi har haft hund i närmare 30 år och kennel i cirka tolv år. Min första hundras var Nova Scotia Ducktolling Retriever och hon avöstes sedan av

Cavalier King Charles Spaniel. Under ett antal år födde jag upp cavalierier och var då också aktiv i den rasklubbens styrelse. De fyrbenta i vår familj består inte bara av hundar utan även katter, numera bara av rasen Bengal. Min första Norska Lundehund kom till mig för snart två år sedan och nu har jag två härliga Lundehundar, snart ett och två år gamla. Mitt stora intresse utöver att vandra i naturen med mina hundar är uppfödning, genetik och socialisering, och jag tar möjligheter som finns att fortbilda mig inom det. Jag har gått SKK:s Uppfödarutbildning vid två tillfällen samt även SKK:s mycket givande Distansutbildning i hundavel och genetik. Under året som nu gått har jag varit delaktig i

Lundehundsklubbens avelsgrupp, vilket har varit givande. Jag tycker oerhört mycket om rasen Norsk Lundehund och vill verkligen gärna engagera mig för att bibehålla och utveckla denna underbara ras

Mitt namn är Peter Wittzell. Jag är 65 år och boende i Södertälje. Jag är gift med Gitte och vi har två barn, Hjalmar, 24 år och Anna, 22 år. Lundehund har vi haft i familjen sedan 2016, först Zigge och sen 2018 har vi Espen. Pensionerade mig för två år sedan och innan det så var jag anställd 13 år i den ideella föreningen Södertälje Basketbollklubb (fem år som klubbdirektör och åtta år som VD för det av klubben ägda arenabolaget Täljehallen AB) så jag har en hel del erfarenhet av att verka i en ideell förening. Under perioden 1985 – 2006 arbetade jag på Länstidningen i Södertälje. Anställdes som

ekonomichef och var VD de sista 8 åren. Jag har ingen speciell inriktning på mitt styrelsearbete utan kan arbeta med det som behövs i klubben. Totalt har jag 37 års erfarenhet av styrelsearbete, antingen som adjungerad eller som ledamot både i ideell förening och i aktiebolag. Ser fram mot att få hjälpa till i klubben.

Nya medlemmar som hälsas hjärtligt välkomna till SLS:

Maj Svensson, Kristianstad

Sanna Nordli, Fränsta

Anna Nilsson Kleiberg, Göteborg

Inger Vahlquist, Henån

Vivian Wollmo, Vällingby

Solveig Bjørkenes Steinnes, Liland Norge.

Åsa Häggström, Jokkmokk

Fonden har fått en fin donation från Tove och Morten Strandmoe, kennel Syrinborgs. De valde att SLS skulle få en gåva vid en omplacering. Det tackar vi för.

Klubben tackar även Cecilia Odenfelt Obitz som skänkt pengar till fonden

Stickgarn av ull från Norsk lundehund.

Vill du kanske sticka nåt med garn från din norska lundehund?

Mimmi Eriksson

2022-02-02

Selbu spinneri är ett litet lokalt maskinspinneri i Klaebu cirka 15 km från Trondheim och som gör ullgarn från gamla norska fårraser.

Spinneriet gör garn till försäljning i sin egen butik och onlinebutik, men huvudfokus är uthyrning av spinneriet. Det innebär att fåruppfödare levererar ull till spinneriet och får tillbaka garn och andra produkter. Detta ger bonden en möjlighet att sälja garn från sina egna får lokalt, på samma sätt som lokal produktion av mat. Företaget håller kurser i handspinning, filtning och ullsortering.

Selbu spinneri samarbetar med konstnärer, konsthantverkare och hantverkare som använder produkter från spinneriet i sitt arbete.

Spinneriet spinner även ganska mycket ull / fibergarn från hundar. Det är främst ull från hundar med dubbelt hårlag, spetshundar (till exempel samojedhundar) som är lämplig för stickning av garnet. Ägarna och förvaltarna av Selbu spinneri är också uppfödare och ägare av norsk lundehund. 2012 startade de ett projekt där de började spinna garn av ull från lundehundar.

Ull samlades in från lundehundar över hela Norge, och även från lundehundägare i andra länder. Det behövdes hela 1,5 kg för att kunna maskinspinna den, och det tog ett helt år att samla in allt.

Garnet är ganska grovt, för lundehunden har mycket täckande hår, och de sticker lite. Underullen är mjuk och bra, och det handlar om att få så mycket av den som möjligt, och minsta möjliga täckhår i ull de spinner. För att få ett något mjukare, mer tvättbart och hållbart garn lägger de till ca 60% lammull från norska vita får. Spinneriet säljer även mönster som passar garnet, och genom de sociala medierna i lundehundklubben kan du också hitta lämpliga mönster.

De har spunnit lundehundgarn många gånger nu. Ull samlas in hela tiden, och när det finns tillräckligt spinner de en ny sats. Ull samlas in på klubbens sammankomster och specialutställningar. Många skickar ull med posten eller tar med sig den när de besöker spinneriet, där man kan se spinnerierna i produktion från ett fönster i butiken.

Under lundehundsdagarna i Morokulien kan du fråga efter *Ingvild Espelien* och leverera ull som du har samlat in, och du kommer att bidra till arbetet för rasen framöver.

Garnet säljs i: Lundebua, www.lundehund.no och vinsten går till arbetet med lundehundar under klubbens omsorg.

Besøksadresse:
Amundsdalvegen 91
7540 Klæbu

<https://selbuspinneri.no>